

Het nieuwe ICC-Arbitragereglement 2012¹

Mr. M. van Leeuwen²

1. Introductie

Sinds de instelling in 1923 van een *International Court of Arbitration* door de *International Chamber of Commerce* (ICC) in Parijs, is het ICC-Arbitragereglement een van de meest gebruikte en geaccepteerde arbitragereglementen ter wereld.

Op 1 januari 2012 is het nieuwe ICC-Arbitragereglement in werking getreden. Het herziene reglement is tot stand gekomen na twee jaar van intensief overleg binnen de *ICC Commission on Arbitration*, waarin alle nationale comités van de ICC zijn vertegenwoordigd. Een twintigtal leden van de *ICC Commission on Arbitration* heeft voor de gelegenheid een speciale *drafting taskforce* gevormd, die de conceptteksten heeft opgesteld alvorens die tijdens plenaire zittingen van de *ICC Commission on Arbitration* werden besproken en vastgesteld. Voorts heeft een wereldwijde openbare consultatieronde plaatsgehadt, waarin eenieder commentaar heeft kunnen leveren op de voorgestelde wijzigingen. De uiteindelijke tekst van het ICC-Arbitragereglement 2012 is in juni 2011 door de relevante ICC-organen goedgekeurd en vastgesteld. Als gevolg van de bijdragen die zowel arbitrage-experts en -gebruikers van over de gehele wereld hebben geleverd aan de herziening, kan het nieuwe ICC-Arbitragereglement worden beschouwd als een weerspiegeling van de *state of the art* in de wereldwijde internationale arbitragepraktijk.

Het vorige ICC-reglement dateert van 1 januari 1998 en was na veertien jaar toe aan een onderhoudsbeurt. Maar de herziening van het ICC-reglement heeft meer om het lijf dan periodiek onderhoud alleen. In de afgelopen veertien jaar heeft de internationale arbitragepraktijk in het algemeen en ICC-arbitrage in het bijzonder een belangrijke vlucht genomen, zowel in omvang als in de aard van de geschillen die aan ICC-arbitrage werden onderworpen.

Waar in 1998 nog 466 arbitrages aanhangig werden gemaakt bij de ICC³, werden in 2010 maar liefst 793 arbitrageverzoeken geregistreerd⁴. Uit de statistieken van de ICC blijkt dat niet langer alleen zuiver commerciële geschillen aan ICC-arbitrage worden onderworpen maar in toenemende mate ook geschillen waarbij staten, staatsondernemingen of publieke organen zijn betrokken. In 2010 was in 10% van de ICC-arbitrages een staat, een staatsonderneming of een publiek orgaan betrokken. Dit

---

¹ In verband met de beperkt beschikbare ruimte in TvA is dit artikel een verkorte versie van een uitgebreider artikel dat, tezamen met een vergelijkende tabel waarin het ICC-arbitragereglement 2012 artikelsgewijs is vergeleken met het oude reglement van 1998, is te raadplegen op de website www.derainsgharavi.com onder Publications/Melanie van Leeuwen.

² Mr. M. van Leeuwen is advocaat te Amsterdam en Parijs.

³ *ICC Bulletin* 1999, Vol. 10/No. 1, p. 4.

⁴ *ICC Bulletin* 2011, Vol. 22/No. 1. p. 7.

substantiële aandeel kan gedeeltelijk worden verklaard door de toegenomen belangstelling van buitenlandse investeerders om hun investeringsbeschermingsrechten onder internationaal recht tegen ontvangende staten te doen gelden.⁵ Omdat bij investeringsgeschillen regelmatig ook publieke belangen op het spel staan, worden dergelijke arbitrages vaak op de voet gevolgd door belangengroeperingen en non-gouvernementele organisaties. In dat kader is de roep om transparantie – in tegenstelling tot de traditioneel zo geroemde vertrouwelijkheid van arbitrage – over de afgelopen jaren steeds sterker geworden.⁶ Waar andere arbitragereglementen in de afgelopen jaren juist expliciet het vertrouwelijke karakter van arbitrage hebben gewaardborgd in hun arbitragereglement, biedt het nieuwe ICC-Arbitragereglement⁷ ruimte voor de transparantie die in het kader van investeringsarbitrages noodzakelijk wordt geacht.

Naast transparantie in de arbitrale procedure heeft de ICC met de herziening van het ICC-Arbitragereglement ten behoeve van de gebruikers ook transparantie willen scheppen omtrent het functioneren van ICC-organen zoals de *International Court of Arbitration* (de ICC Court) en het *Secretariat of the Court* (het ICC Secretariaat) en heeft daartoe bepaalde praktijken van die organen in het nieuwe ICC-Arbitragereglement gecodificeerd.

Voorts is de bevordering van efficiëntie een centrale doelstelling geweest van deze herzieningsoperatie. Als gevolg van de significante ontwikkeling die de wereldeconomie in de afgelopen veertien jaar heeft doorgemaakt, zijn transacties en de onderliggende contracten complexer geworden en zijn bij die contracten vaker meerdere partijen uit verschillende landen betrokken. Het logische gevolg is dat ook bij de geschillen die in een later stadium uit de desbetreffende contracten ontstaan, meerdere partijen zijn betrokken. Uit de statistieken van de ICC blijkt dat thans in ongeveer 30% van de ICC-arbitrages sprake is van meer dan twee partijen of van meerdere overeenkomsten.⁸ Representatief voor de ondernemingspraktijk van 1998, hield het ICC-Arbitragereglement van 1998 niet of nauwelijks rekening met de juridische problemen waarmee partijen in meerpartijen- of meercontractengeschillen te maken krijgen. Op dat punt brengt het ICC-reglement van 2012 belangrijke verandering teweeg.

Omdat de omgeving waarin ondernemingen thans zaken doen internationaler, complexer en sneller van aard is dan 14 jaar geleden, is in de internationale arbitrageliteratuur de laatste jaren veel aandacht uitgegaan naar de mogelijkheden en onmogelijkheden van voorlopige en bewarende maatregelen in arbitrage. Voor Nederlandse partijen en advocaten is het vanzelfsprekend dat in spoedeisende gevallen voorlopige maatregelen kunnen worden verkregen door middel van een kort geding (ex art. 254 Rv) of een arbitraal kort geding (ex art. 1051 Rv) maar in internationaal verband is dat bepaald minder vanzelfsprekend. De toegang in het buitenland tot een voorlopige voorzieningenrechter, voor zover die al bestaat, is vaak niet zo eenvoudig en efficiënt als in Nederland. En een arbitraal kort geding dat leidt tot een arbitraal kortgedingvonnis, dat in binnen- en buitenland kan worden geëxecuteerd (zoals dat ingevolge art. 1051 lid 3 Rv voor een Nederlands arbitraal kortgedingvonnis het geval is) bestaat nergens anders dan in Nederland. Om te voorzien in de behoefte van procespartijen in arbitrage aan voorlopige en bewarende voorzieningen heeft menig

---

⁵ Zie omtrent het groeiende belang van de investeringsarbitrage onder meer mr. J.J. van Haersolte-van Hof, 'Investeringsarbitrage: wie, wat, waar en waarom?', *Ondernemingsrecht* 2010/8.

⁶ Zie prof. mr. H.J. Snijders, 'UNCITRAL Arbitration Rules stevig gereviseerd', *TvA* 2011/1, p. 9 en L. Shore & D. Dimitrov, 'The Arbitrator and the Arbitration Procedure – The Public Interest in Private Dispute Resolution', in: *Austrian Arbitration Yearbook* 2009, p. 163-174.

⁷ Vgl. onder meer Art. 55(1) NAI-arbitragereglement 1 januari 2010; Art. 30.1 LCIA-Arbitration Rules; Art. 43(1) Swiss Arbitration Rules.

⁸ Zie omtrent meerpartijen- en meercontractengeschillen B. Hanotiau & E.A. Schwartz, 'Multiparty Arbitration', *Dossiers ICC* 2010; P. Tercier, 'ICC Rules of Arbitration: A Decade of Use', *ICC Bulletin* 2008 Vol. 19/No. 1, waarin de auteur pleit voor invoering van specifieke bepalingen ter zake meerpartijenarbitrage.

arbitrageinstituut daartoe in de afgelopen jaren regelingen geïntroduceerd.⁹ Sinds 2002 bood de ICC partijen reeds de mogelijkheid om voorlopige en bewarende maatregelen te verzoeken in het kader van de zogenaamde *Rules for a Pre-Arbitral Referee Procedure*. Het probleem met de *Pre-Arbitral Referee Procedure* is echter dat partijen daarvoor expliciet moeten kiezen in hun arbitrageovereenkomst en in de praktijk blijkt dat partijen dat hoogst zelden doen. Derhalve introduceert het ICC-Arbitragereglement 2012 de zogenaamde *Emergency Arbitrator* die in beginsel toegankelijk is voor alle partijen betrokken bij ICC-arbitrage, tenzij partijen in hun arbitrageovereenkomst de toegang tot de *Emergency Arbitrator* expliciet hebben uitgesloten.

Door de jaren heen is het takenpakket van de ICC Court met de opeenvolgende versies van het ICC-Arbitragereglement steeds verder uitgebreid en door de significante toename van het aantal arbitrages dat de ICC administreert, is de werkdruk van de ICC Court en het Secretariaat navenant toegenomen. Bevoegdheden van de ICC Court die van grote invloed kunnen zijn op het verloop van een ICC-arbitrage behelzen onder meer de *prima facie* beoordeling of een geldige arbitrageovereenkomst bestaat, de benoeming, wraking en vervanging van arbiters, en de controle (*scrutiny*) van arbitrale vonnissen. Door de jaren heen, heeft de ICC Court in de uitoefening van verscheidene bevoegdheden bestendige praktijken ontwikkeld, die functioneren als maatstaf aan de hand waarvan concrete gevallen worden beoordeeld. Voor de leden van de ICC Court en voor ingewijden waren die praktijken van de Court wellicht inzichtelijk, maar voor de gemiddelde arbitragegebruiker waren ze dat niet. Teneinde duidelijkheid te verschaffen omtrent het functioneren van de ICC Court, zijn deze praktijken in het nieuwe reglement zo veel als mogelijk gecodificeerd. Daardoor is de herziene versie van het ICC-Arbitragereglement van 2012 een stuk omvangrijker en gedetailleerder dan de versie van 1998.

De materiële wijzigingen die het nieuwe ICC-Arbitragereglement met zich brengt, zijn aldus in vier hoofdcategorieën onder te verdelen: 1. transparantie; 2. efficiëntie; 3. meerpartijen- en meercontractengeschillen; en 5. voorlopige en bewarende maatregelen. De belangrijkste wijzigingen komen in het hiernavolgende aan bod in de volgorde waarin ze zijn opgenomen in het ICC-Arbitragereglement 2012. In de bij dit artikel behorende vergelijkende tabel treft u de tekst aan van het ICC-arbitragelement 1998 dat artikelsgewijs wordt vergeleken met het herziene ICC-Arbitragereglement van 2012.

2. Inwerkingtreding

Het herziene ICC-Arbitragereglement treedt in werking op 1 januari 2012. Ingevolge het bepaalde in Art. 6 lid 1 ICC-Arbitragereglement 2012 is dat van toepassing op alle arbitrages die op of na 1 januari 2012 bij de ICC aanhangig worden gemaakt, tenzij partijen in hun arbitrageovereenkomst hebben gopteerd voor de toepasselijkheid van een eerdere versie van het ICC-Arbitragereglement. Aldus is het nieuwe ICC-reglement eveneens van toepassing op arbitrages die op grond van een arbitrageovereenkomst gesloten vóór 1 januari 2012, aanhangig worden gemaakt ná die datum.

---

⁹ Zie onder meer Art. 42a-o NAI-Arbitragereglement 2010; Art. 37 ICDR Rules; Appendix II SCC Rules; Art. 26 Schedule 1 SIAC Rules.

3. De wijzigingen in vogelvlucht

In het hiernavolgende worden uitsluitend de bepalingen behandeld die in het kader van de herziening van het ICC-Arbitragereglement materieel zijn gewijzigd.

Art. 1 – International Court of Arbitration

1. *The International Court of Arbitration (the “Court”) of the International Chamber of Commerce (the “ICC”) is the independent arbitration body of the ICC. The statutes of the Court are set forth in Appendix 1.*
2. *The Court does not itself resolve disputes. The ICC Court administers the resolution of disputes by arbitral tribunals in accordance with the ICC Rules. The Court is the only body authorised to administer arbitrations under the ICC Rules, including the scrutiny and approval of awards rendered in accordance with the Rules. It draws up its own internal rules, which are set forth in Appendix II (the “Internal Rules”).*
(...)
5. *The Court is assisted in its work by the Secretariat of the Court (the “Secretariat”) under the direction of its Secretary General (the “Secretary General”).*

Voorheen voorzag Art. 1 lid 1 ICC-Arbitragereglement 1998 in geschillenoplossing van ‘*business disputes of an international character*’.¹⁰ Art. 1 lid 2 van de herziene versie bezigt alleen nog de term ‘*disputes*’, waardoor de beperkingen ten aanzien van het soort geschillen, alsmede het internationale karakter ervan zijn opgeheven. Zoals hiervoor gesteld, is de verwijdering van het zakelijke karakter vereiste van een geschil ingegeven door de ambitie van de ICC om in toenemende mate niet alleen contractuele geschillen te doen beslechten, doch in lijn met het substantiële aandeel in de huidige *case load* eveneens geschillen die hun grondslag vinden in investeringsbeschermingsrechten, verankerd in internationale verdragen. In dit kader verdient opmerking dat het herziene Art. 21 lid 2, dat de relevante bepalingen omtrent het toepasselijk recht bevat, thans verwijst naar een rechtskeuze in ‘*the contract, if any*’¹¹, waarmee evident de mogelijkheid van een niet-contractuele grondslag (zoals een investeringsbeschermingsrecht gestoeld op internationaal recht) van vorderingen wordt onderstreept. Voorts verduidelijkt de schrapping van het internationale karakter vereiste dat ook geschillen tussen twee of meerdere partijen gevestigd in hetzelfde land aan ICC-arbitrage kunnen worden onderworpen.

Art. 1 lid 2 herziene ICC-Arbitragereglement beschrijft een van de prominente kenmerken die de ICC onderscheidt van andere arbitrageinstellingen, te weten de *International Arbitration Court* en de rol die de ICC Court speelt gedurende een arbitrage. De ICC Court bestaat thans uit 125 leden die zijn afgevaardigd door 86 nationale ICC-comités. Zoals in de herziene versie tot uitdrukking is gebracht in Art. 1 lid 5, wordt de ICC Court in de uitvoering van haar taken geassisteerd door het ICC Secretariaat. Gelet op de centrale rol die de ICC Court in het ICC-Arbitragereglement was en is toebedeeld, zou het voor zich moeten spreken dat ICC-arbitrages uitsluitend door de ICC Court kunnen worden geadmineerd. In de praktijk bleek dat wat minder voor de hand te liggen. Evenals andere arbitrageinstellingen, heeft de ICC in de afgelopen jaren te kampen gehad met zogenaamde wilde arbitrages.¹² Dat zijn arbitrages die worden gevoerd op basis van een bepaald arbitragereglement

¹⁰ Art. 1 lid 1 ICC-Arbitragereglement 1998: ‘*The function of the ICC Court is to provide for settlement by arbitration of international business disputes in accordance with the ICC Rules*’.

¹¹ Art. 21 lid 2 ICC-Arbitragereglement 2012: ‘*The arbitral tribunal shall take account of the provisions of the contract, if any, between the parties and of any relevant trade usages*.’

¹² Vgl. onder meer G.J. Meijer, *Tekst & Commentaar Burgerlijke Rechtsvordering*, art. 1020, aant. 8(e) (4^e druk), Kluwer 2010 en Van der Bend, Leijten & Ynzonides, *A Guide to the NAI Arbitration Rules*, Kluwer Law International 2009, p. 9.

maar die niet worden geadmisteerd door het arbitrageinstituut dat het desbetreffende arbitragereglement heeft uitgegeven. In een recente beslissing van de Singapore Court of Appeal¹³ werd bijvoorbeeld een arbitrageovereenkomst als rechtsgeldig aangemerkt en toegepast, die voorzag in ICC-arbitrage, geadmisteerd door de *Singapore International Arbitration Centre* (SIAC). Zowel SIAC als de Singapore Court of Appeal zagen daarin geen probleem. Gelet op de enkele omstandigheid dat geen ander arbitrageinstituut ter wereld beschikt over een ICC Court en dat in het ICC-Arbitragereglement een aantal sleutelfuncties en verantwoordelijkheden in de administratie van arbitrages zijn toebedeeld aan de ICC Court, valt daarop veel af te dingen. Derhalve bepaalt Art. 6 lid 2 ICC-Arbitragereglement 2012 thans expliciet dat partijen door ICC-arbitrage overeen te komen, eveneens aanvaarden dat een eventuele arbitrage uitsluitend door de ICC Court kan worden geadmisteerd: *'By agreeing to arbitration under the ICC Rules, the parties accept that the ICC Court will administer the arbitration.'*

Art. 4 – Request for Arbitration

1. *A party wishing to have recourse to arbitration under the Rules shall submit its Request for Arbitration (the "Request") to the Secretariat at any of the offices specified in the Internal Rules. The Secretariat shall notify the claimant and respondent of the receipt of the Request and the date of such receipt.*¹⁴
2. (...)
3. *The Request shall contain the following information:*
  - a) *the name in full, description, address and other contact details of each of the parties;*
  - b) *the name in full, address and other contact details of any person(s) representing the claimant in the arbitration;*
  - c) *a description of the nature and circumstances of the dispute giving rise to the claims and of the basis upon which the claims are made;*
  - d) *a statement of the relief sought, together with the amounts of any quantified claims and, to the extent possible, an estimate of the monetary value of any other claims;*
  - e) *any relevant agreements and, in particular, the arbitration agreement(s);*
  - f) *where claims are made under more than one arbitration agreement, an indication of the arbitration agreement under which each claim made;*
  - g) *all relevant particulars and any observations or proposals concerning the number of arbitrators and their choice in accordance with the provisions of Articles 12 and 13, and any nomination of an arbitrator required thereby; and*
  - h) *all relevant particulars and any observations or proposals as to the place of the arbitration, the applicable rules of law and the language of the arbitration.*

The claimant may submit such other documents or information with the Request as it considers appropriate or as may contribute to the efficient resolution of the dispute.

---

¹³ Court of Appeal of Singapore 2 juni 2009, SGCA 24 (*Inigma Technology Co Ltd/Alstom Technology Ltd*).

¹⁴ Zie eveneens Artikel 5 lid 3 van Appendix II – Internal Rules of the International Court of Arbitration: *Offices of the Secretariat may be established outside the headquarters of the ICC. The Secretariat shall keep a list of offices designated by the Secretary General. Requests for Arbitration may be submitted to the Secretariat at any of its offices, and the Secretariat's functions under the Rules may be carried out from any of its offices, as instructed by the Secretary General, Deputy Secretary General or General Counsel.*

Tot voor kort hielden de ICC Court en het ICC Secretariaat uitsluitend kantoor in Parijs. Teneinde te voldoen aan de eisen van een verder gemondialiseerde wereldeconomie, heeft het ICC Secretariaat een nevenkantoor geopend in Hong Kong en zal naar verwachting in de nabije toekomst elders andere nevenkantoren openen.¹⁵ Art. 4 lid 1 van het herziene reglement biedt thans de mogelijkheid om een arbitrage aanhangig te maken door indiening van een arbitrageaanvraag bij een van de nevenkantoren van het ICC Secretariaat.

Voorts zijn de vereisten die worden gesteld aan de inhoud van een arbitrageaanvraag en het antwoord in het nieuwe reglement in belangrijke mate aangescherpt. Waar men onder het oude reglement nog kon volstaan met een summiere arbitrageaanvraag die naast de aanduiding van het aantal arbiters en de plaats van arbitrage de namen van partijen vermeldde en een approximatieve beschrijving van het geschil en de in te stellen vorderingen, dient een eisende partij onder het ICC-Arbitragereglement 2012 meer en gedetailleerdere informatie op te nemen in zijn arbitrageaanvraag. Ingevolge het bepaalde in Art. 4 lid 3 ICC-Arbitragereglement 2012 dient de eisende partij in de eerste plaats de naam, omschrijving, adres- en andere contactgegevens van alle bij de arbitrage betrokken partijen te verstrekken. Ten tweede, dient de arbitrageaanvraag de naam, omschrijving, adres- en andere contactgegevens van de persoon te vermelden die de eisende partij in de arbitrage vertegenwoordigt. Dat zal in de regel, maar niet noodzakelijkerwijs, de advocaat van de desbetreffende partij zijn. Ten derde, dient naast een omschrijving van de aard van het geschil in de arbitrageaanvraag nu ook melding gemaakt te worden van de vorderingen en de grondslagen waarop die vorderingen zijn gebaseerd. Ten vierde, dient het overzicht van de in te stellen vordering een indicatie te bevatten van de hoogte van gekwantificeerde vorderingen en, voor zover mogelijk, een schatting van het financiële belang van de overige vorderingen. Dit vereiste is opgenomen teneinde het ICC Secretariaat beter en eerder in de procedure in staat te stellen het financiële belang van een arbitrage in te schatten en op basis daarvan aan partijen een voorschot te vragen ter dekking van de administratiekosten (de zogenaamde *ICC administrative expenses*) en de honoraria en kosten van arbiters. De kwantificering en schatting van het financieel belang aan het begin van een arbitrage kan onder omstandigheden echter lastig zijn. Te denken valt aan gevallen waarin de inzet van de arbitrage een verklaring voor recht is, de uitleg van een enkele contractsbepaling, de controle over een onderneming, enz. Ten vijfde, dienen thans naast de eventuele overeenkomst waaruit het geschil voortvloeit en de arbitrageovereenkomst op basis waarvan de arbitrage aanhangig wordt gemaakt, alle relevante overeenkomsten en alle relevante arbitrageovereenkomsten bij de arbitrageaanvraag te worden gevoegd. Ten zesde, vereist het nieuwe reglement dat indien verschillende vorderingen worden ingesteld onder verschillende arbitrageovereenkomsten, de arbitrageaanvraag ter zake van elke vordering preciseert op grond van welke arbitrageovereenkomst de desbetreffende vordering is ingesteld. Ten zevende, dienen alle opmerkingen en voorstellen van de eisende partij met betrekking tot het aantal arbiters, de benoemingswijze van arbiters en de plaats van arbitrage meteen in de arbitrageaanvraag te worden opgenomen. Tot slot wordt de eisende partij aangemoedigd alle overige informatie en documenten bij de arbitrageaanvraag te voegen, die kunnen bijdragen aan een efficiënte beslechting van het geschil.

---

¹⁵ Overigens is na uitgebreide discussie in 2009 en 2010 over een mogelijke zetelverplaatsing van de ICC naar Genève of Wenen, in het voorjaar van 2011 besloten dat het hoofdkantoor van de ICC, inclusief ICC Court en ICC Secretariaat, in Parijs gevestigd blijft.

Art. 5 – Answer to the Request; Counterclaims

1. *Within 30 days from the receipt of the Request from the Secretariat, the respondent shall submit an Answer (the “Answer”) which shall contain the following information:*
  - a) *its name in full, description, address and other contact details;*
  - b) *the name in full, address and other contact details of any person(s) representing the respondent in the arbitration;*
  - c) *its comments as to the nature and circumstances of the dispute giving rise to the claims and the basis upon which the claims are made;*
  - d) *its response to the relief sought;*
  - e) *any observations or proposals concerning the number of arbitrators and their choice in light of the proposals and in accordance with the provisions of Articles 12 and 13, and any nomination of an arbitrator required thereby; and*
  - f) *any observations or proposals as to the place of the arbitration, the applicable rules of law and the language of the arbitration.*

The respondent may submit such other documents or information with the Answer as it considers appropriate or as may contribute to the efficient resolution of the dispute.

(...)

5. *Any counterclaims made by the respondent shall be submitted with the Answer and shall provide:*
  - a) *a description of the nature and circumstances of the dispute giving rise to the counterclaims and of the basis upon which the counterclaims are made;*
  - b) *a statement of the relief sought together with the amounts of any quantified counterclaims and, to the extent possible, an estimate of the monetary value of any other counterclaims;*
  - c) *any relevant agreements and, in particular, the arbitration agreement(s); and*
  - d) *where counterclaims are made under more than one arbitration agreement, an indication of the arbitration agreement under which each counterclaim is made.*

The respondent may submit such other documents or information with the counterclaims as it considers appropriate or as may contribute to the efficient resolution of the dispute.

(...)

Zoals blijkt uit Art. 5 lid 1 en 5 herziene ICC-reglement, wordt van gedaagde partijen dezelfde soort informatie verwacht als van eisende partijen, zowel ten aanzien van de weren als de eventueel in te stellen reconventionele vorderingen. Deze aanvullende informatie verstrekt door zowel eiser als gedaagde/eiser in reconventie, dient op grond van het herziene Art. 23 lid 1 thans ook in de *Terms of Reference* te worden opgenomen.

De verplichting van partijen om in een vroeg stadium van de procedure alle relevante informatie aan te dragen is ingegeven door de wens de doelmatigheid en doorloopsnelheid van arbitrages te bevorderen. Het streven van de ICC naar tijd- en kostenefficiënt procederen past in een algemene trend gericht op efficiënter procederen, waartoe ook de Nederlandse wetgever procespartijen heeft aangezet met de herziening van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering in 2002.¹⁶

---

¹⁶ Vgl. de in art. 111 en 128 Rv vervatte substantiëringsplicht.

Art. 6 – Effect of the Arbitration Agreement

(...)

3. *If any party against which a claim has been made does not submit an answer, or raises one or more pleas concerning the existence, validity or scope of the arbitration agreement or concerning whether all of the claims made in the arbitration may be determined together in a single arbitration, the arbitration shall proceed and any question of jurisdiction or of whether the claims may be determined together in that arbitration shall be decided directly by the arbitral tribunal, unless the Secretary General refers the matter to the Court for its decision pursuant to Article 6(4).*
4. *In all cases referred to the Court under Article 6(3), the Court shall decide whether and to what extent the arbitration shall proceed. The arbitration shall proceed if and to the extent that the Court is prima facie satisfied that an arbitration agreement under the Rules may exist. In particular:
(i) where there are more than two parties to the arbitration, the arbitration shall proceed between those of the parties, including any additional parties joined pursuant to Article 7, with respect to which the Court is prima facie satisfied that an arbitration agreement under the Rules that binds them all may exist; and
(ii) where claims pursuant to Article 9 are made under more than one arbitration agreement, the arbitration shall proceed as to those claims with respect to which the Court is prima facie satisfied
(a) that the arbitration agreements under which those claims are made may be compatible, and
(b) that all parties to the arbitration may have agreed that those claims can be determined together in a single arbitration.
The Court's decision pursuant to Article 6(4) is without prejudice to the admissibility or merits of any party's plea or pleas.*
5. *In all matters decided by the Court under Article 6(4), any decision as to the jurisdiction of the arbitral tribunal, except as to parties or claims with respect to which the Court decides that the arbitration cannot proceed, shall then be taken by the arbitral tribunal itself.*
6. *Where the parties are notified of the Court's decision pursuant to Article 6(4) that the arbitration cannot proceed in respect of some or all of them, any party retains the right to ask any court having jurisdiction whether or not, and in respect of which of them, there is a binding arbitration agreement.*
7. *Where the Court has decided pursuant to Article 6(4) that the arbitration cannot proceed in respect of any of the claims, such decision shall not prevent a party from reintroducing the same claim at a later date in other proceedings.*

(...)

Veruit de belangrijkste codificatie van de praktijk van de ICC Court betreft de beslissingen die de Court voorheen nam op grond van Art. 6 lid 2 ICC-Reglement 1998,¹⁷ waarin de bevoegdheid was verankerd een *prima facie* (dat wil zeggen voorlopig) oordeel te vellen omtrent het bestaan, de geldigheid en de reikwijdte van de arbitrageovereenkomst. Onder het oude ICC-reglement was die bevoegdheid systematisch en exclusief voorbehouden aan de ICC Court. Omdat de zogenaamde Art. 6 lid 2-beslissingen een onevenredig groot beslag op de tijd van de ICC Court legden, voorziet het nieuwe reglement met Art. 6 lid 3 in een volledig herziene procedure voor de *prima facie* beoordeling van de arbitrageovereenkomst. In dat kader is in het herziene Art. 6 lid 3 aan de secretaris-generaal van de ICC Court een belangrijke poortwachtersfunctie toebedeeld. De hoofdregel onder het nieuwe reglement is dat eventuele bevoegdheids- en ontvankelijkheidsverweren worden beoordeeld door het scheidsgerecht zelf, tenzij de secretaris-generaal besluit die zaak voor een *prima facie* beoordeling voor te leggen aan de ICC Court. Door toekenning van deze discretionaire doorverwijzingsbevoegdheid aan de secretaris-generaal, bepaalt deze in feite of het scheidsgerecht rechtstreeks oordeelt over de geldigheid van en de gebondenheid aan de arbitrageovereenkomst, of dat de ICC Court dat eerst doet op een *prima facie* basis. Naast transparantie bewerkstelligt deze nieuwe regel een ontlasting van de ICC Court en daarmee tijdswinst, hetgeen de efficiëntie van ICC-arbitrage zonder meer ten goede zal komen.

In Art. 6 lid 3 herziene ICC-Arbitragereglement, treft men ook de eerste aanpassing aan die ziet op de meercontracten-/meerpartijenproblematiek. Naast de gevallen waarin door de gedaagde geen antwoord is ingediend of door gedaagde bezwaren zijn geuit met betrekking tot het bestaan, de geldigheid en de reikwijdte van de arbitrageovereenkomst bestaat thans ook de mogelijkheid voor gedaagde(n) om een standpunt in te nemen met betrekking tot de vraag of alle vorderingen die in een arbitrage zijn ingesteld, in een enkele arbitrage of in meerdere arbitrages moeten worden afgedaan.

Voorts is in Art. 6 lid 4 gewijzigde ICC-reglement in de eerste volzin de maatstaf geformuleerd die de ICC Court aanlegt in de gevallen waarin de ICC Court een *prima facie* beslissing neemt: de arbitrage vindt doorgang indien en voor zover de ICC Court voorlopig van oordeel is dat een arbitrageovereenkomst onder het ICC-Arbitragereglement zou kunnen bestaan (*may exist*). Tenzij de ICC Court ondanks dit ruime criterium aanneemt dat geen arbitrageovereenkomst zou kunnen bestaan die voorziet in ICC-arbitrage, wordt de arbitrage voortgezet ten overstaan van het scheidsgerecht dat ingevolge het bepaalde in de laatste volzin van Art. 6 lid 4 en 5 volledig vrij is in de beoordeling ten gronde van de bevoegdheids- en ontvankelijkheidsverweren. Het is dus heel wel mogelijk dat de ICC Court in het kader van een Art. 6 lid 3-beslissing tot het voorlopig oordeel komt dat een arbitrageovereenkomst bestaat en dat het scheidsgerecht de vorderingen vervolgens niet-ontvankelijk verklaart, dan wel zich onbevoegd verklaart wegens het ontbreken van een arbitrageovereenkomst.

De algemene beslissingsmaatstaf is sub (i) nader uitgewerkt voor gevallen waarbij meer dan twee procespartijen bij de arbitrage zijn betrokken. In dergelijke gevallen dient de ICC Court *prima facie* overtuigd te zijn dat de arbitrageovereenkomst in kwestie alle bij de arbitrage betrokken procespartijen bindt. Onder sub (ii) is de algemene beslissingsmaatstaf nader gepreciseerd voor de gevallen waarin meerdere vorderingen zijn ingesteld onder verschillende arbitrageovereenkomsten.

---

¹⁷ Art. 6 lid 2 ICC-Arbitragereglement 1998 bepaalt: “*If the Respondent does not file an Answer, as provided by Article 5, or if any party raises one or more pleas concerning the existence, validity or scope of the arbitration agreement, the Court may decide without prejudice to the admissibility or merits of the plea or pleas, that the arbitration shall proceed if it is prima facie satisfied that an arbitration agreement under the Rules may exist. In such a case, any decision as to the jurisdiction of the Arbitral Tribunal shall be taken by the Arbitral Tribunal itself. If the Court is not satisfied, the parties shall be notified that the arbitration cannot proceed. In such a case, any party retains the right to ask any court having jurisdiction whether or not there is a binding arbitration agreement.*”

In die gevallen dient de ICC Court *prima facie* te zijn overtuigd dat a. de verschillende arbitrageovereenkomsten compatibel zijn; en b. dat tussen alle procespartijen overeenkomst zou kunnen bestaan (*may have agreed*) dat de desbetreffende vorderingen tezamen kunnen worden afgedaan in een enkele arbitrage.

Ook Art. 6 lid 6 en 7 herziene ICC-reglement introduceren nieuwe bepalingen die zien op de gevolgen van een negatieve Art. 6 lid 4-beslissing van de ICC Court. Lid 6 bepaalt dat een partij aan wie een negatieve Art. 6 lid 4-beslissing van de ICC Court is genotificeerd, het recht heeft om elke bevoegde overheidsrechter te vragen of een bindende arbitrageovereenkomst bestaat en welke partijen daaraan zijn gebonden. Lid 7 bepaalt dat indien de ICC Court op grond van Art. 6 lid 4 heeft geoordeeld dat de arbitrage ten aanzien van een of meer bepaalde vorderingen geen doorgang kan vinden, niets partijen ervan weerhoudt om diezelfde vordering op een later tijdstip in het kader van een andere procedure alsnog in te stellen. Voor de gevallen waarin redelijkerwijs kan worden getwijfeld aan de geldigheid van een arbitrageovereenkomst en waarin een ICC-arbitrage wordt gestart om een verjaringstermijn te stuiten, zij gewezen op het risico van een negatieve Art. 6 lid 4-beslissing van de ICC Court, die tot gevolg zou kunnen hebben dat de verjaring niet tijdig is gestuit of dat de verjaringstermijn is verstreken voordat de ICC Court de negatieve Art. 6 lid 4 beslissing heeft genomen.

Art. 7 – Joinder of Additional Parties

1. *A party wishing to join an additional party to the arbitration shall submit its request for arbitration against the additional party (the “Request for Joinder”) to the Secretariat. The date on which the Request for Joinder is received by the Secretariat shall, for all purposes, be deemed to be the date of the commencement of arbitration against the additional party. Any such joinder shall be subject to the provisions of Articles 6(3)–6(7) and 9. No additional party may be joined after the confirmation or appointment of any arbitrator, unless all parties, including the additional party, otherwise agree. The Secretariat may fix a time limit for the submission of a Request for Joinder.*
2. *The Request for Joinder shall contain the following information:*
  - a) *the case reference of the existing arbitration;*
  - b) *the name in full, description, address and other contact details of each of the parties, including the additional party; and*
  - c) *the information specified in Article 4(3) subparagraphs c), d), e) and f).**The party filing the Request for Joinder may submit therewith such other documents or information as it considers appropriate or as may contribute to the efficient resolution of the dispute.*
3. *The provisions of Articles 4(4) and 4(5) shall apply, mutatis mutandis, to the Request for Joinder.*
4. *The additional party shall submit an Answer in accordance, mutatis mutandis, with the provisions of Articles 5(1)–5(4). The additional party may make claims against any other party in accordance with the provisions of Article 8.*

Art. 7 ICC-Arbitragereglement 2012 introduceert eveneens een nieuw procedureel concept, te weten de mogelijkheid een andere partij bij de arbitrage te betrekken dan de in eerste instantie bij de arbitrage betrokken procespartijen. Gelet op het consensuele karakter van arbitrage is uiteraard vereist dat de additionale partij die men in de arbitrage beoogt te betrekken, eveneens partij is bij de arbitrageovereenkomst(en) op grond waarvan de desbetreffende arbitrage wordt gevoerd. Derhalve

zijn de bepalingen van Art. 6 lid 3 tot 7 en Art. 9 van overeenkomstige toepassing. De toevoeging van een procespartij dient te worden verzocht door middel van een zogenaamd *Request for Joinder* gericht aan het ICC Secretariaat. Toevoeging van een procespartij kan slechts plaatshebben indien alle partijen, met inbegrip van de additionele partij, instemmen met de toevoeging en op voorwaarde dat zulks geschiedt vóór de bevestiging of benoeming van arbiter(s) door de ICC Court, behoudens een andersluidende overeenkomst van partijen op dit punt. Ingevolge het bepaalde in Art. 7 lid 2 dient het verzoek tot toevoeging van een procespartij vergezeld te gaan van dezelfde informatie als voorgeschreven in Art. 4 lid 3 (c)(d)(e) en (f) voor de arbitrageaanvraag. Ook hier wordt de verzoekende partij aangemoedigd tegelijk met het verzoek alle relevante informatie en stukken in te dienen die mogelijk kunnen bijdragen aan een efficiënte beslechting van het geschil. Indien aldus een geldige arbitrageovereenkomst bestaat en alle bij de arbitrage betrokken partijen instemmen met de toevoeging van de additionele partij, wordt de additionele partij in staat gesteld om overeenkomstig het bepaalde in Art. 5 lid 1 tot 4 herziene ICC-reglement een antwoord in te dienen en eventuele vorderingen in te stellen tegen een of meer partijen op grond van Art. 8. Het feit dat Art. 7 lid 5 de additionele partij de gelegenheid geeft om een antwoord in te dienen, houdt niet noodzakelijkerwijs in dat de additionele partij per definitie een medegedaagde is. Niets in Art. 7 staat in de weg aan de toevoeging van een additionele eiser. Zulks wordt bevestigd door het nieuwe Art. 12 lid 7¹⁸ dat bepaalt dat de toegevoegde partij ofwel tezamen met de overige eiser(s), dan wel de overige gedaagde(n) een arbiter dient te nomineren.

De toevoeging van een additionele partij kan verscheidene doelen dienen. Te denken valt aan de oproeping in vrijwaring van een waarborg, het vermijden van tegenstrijdige beslissingen in verschillende arbitrages (bijv. tussen opdrachtgever en hoofdaannemer enerzijds en tussen hoofdaannemer en onderaannemer anderzijds) of toevoeging van een hoofdelijk schuldenaar.

De toevoeging van een additionele partij dient te worden onderscheiden van de Nederlandsrechtelijke figuren van voeging en tussenkomst,¹⁹ waarbij het initiatief uitgaat van de derde partij in plaats van de reeds bij de procedure betrokken procespartijen of samenvoeging van arbitrale gedingen²⁰ (welke in het hiernavolgende onder Art. 10 gewijzigde ICC-Arbitragereglement aan de orde komt).

Art. 8 – Claims Between Multiple Parties

- 1. In an arbitration with multiple parties, claims may be made by any party against any other party, subject to the provisions of Articles 6(3)–6(7) and 9 and provided that no new claims may be made after the Terms of Reference are signed or approved by the Court without the authorization of the arbitral tribunal pursuant to Article 23(4).*
- 2. Any party making a claim pursuant to Article 8(1) shall provide the information specified in Article 4(3) subparagraphs c), d), e) and f).*
- 3. Before the Secretariat transmits the file to the arbitral tribunal in accordance with Article 16, the following provisions shall apply, mutatis mutandis, to any claim made: Article 4(4) subparagraph a); Article 4(5); Article 5(1) except for subparagraphs a), b), e) and f); Article 5(2); Article 5(3) and Article 5(4). Thereafter, the arbitral tribunal shall determine the procedure for making a claim.*

---

¹⁸ Art. 12 lid 7 ICC-Arbitragereglement 2012: “Where an additional party has been joined, and where the dispute is to be referred to three arbitrators, the additional party may, jointly with the claimant(s) or with the respondent(s), nominate an arbitrator for confirmation pursuant to Article 13.”

¹⁹ Art. 1045 Rv en voor de procedure bij de overheidsrechter art. 217 Rv.

²⁰ Art. 1046 Rv.

Art. 8 gewijzigde ICC-Arbitragereglement introduceert eveneens een nieuw concept: het recht van partijen bij een meerpartijenarbitrage, vorderingen in te stellen tegen elke andere bij de arbitrage betrokken procespartij. De zogenaamde *cross-claim* stelt aldus ook eisende partijen onderling in staat om vorderingen tegen elkaar in te stellen, evenals gedaagde partijen onderling.

Cross-claims kunnen in beginsel niet meer worden ingesteld na ondertekening en goedkeuring van de *Terms of Reference*, tenzij het scheidsgerecht daartoe toestemming geeft op grond van Art. 23 lid 4 gewijzigde ICC-reglement. Ook voor *cross-claims* geldt dat een geldige arbitrageovereenkomst moet bestaan die de partijen bindt die ter zake van de desbetreffende vordering als eiser en gedaagde hebben te gelden. Om die reden zijn Art. 6 lid 3 tot 7 en Art. 9 ook hier van overeenkomstige toepassing verklaard, evenals bepaalde bepalingen ten aanzien van de arbitrageaanvraag (Art. 4 lid 4 onder (a) en lid 5) en het antwoord (Art. 5 lid 1 onder (a)(b)(e)(f) en 2-4).

Art. 9 – Multiple Contracts

Subject to the provisions of Articles 6(3)–6(7) and 23(4), claims arising out of or in connection with more than one contract may be made in a single arbitration, irrespective of whether such claims are made under one or more than one arbitration agreement under the Rules.

Het nieuwe Art. 9 expliciteert dat meerdere vorderingen die voortvloeien uit verschillende contracten, tezamen kunnen worden afgedaan in een enkele arbitrage op voorwaarde dat de onderliggende arbitrageovereenkomsten de partijen binden op de wijze voorgeschreven in Art. 6 lid 3-7. Een en ander was ook al mogelijk onder het oude ICC-reglement en gebeurt met grote regelmaat. De reden dat deze bepaling in het herziene reglement is opgenomen is dat hieromtrent in de praktijk regelmatig onduidelijkheid bleek te bestaan bij partijen en advocaten die geen of beperkte ervaring hebben met ICC-arbitrage.

Art. 10 – Consolidation of Arbitrations

The Court may, at the request of a party, consolidate two or more arbitrations pending under the Rules into a single arbitration, where:

*a) the parties have agreed to consolidation; or
b) all of the claims in the arbitrations are made under the same arbitration agreement; or
c) where the claims in the arbitrations are made under more than one arbitration agreement, the arbitrations are between the same parties, the disputes in the arbitrations arise in connection with the same legal relationship, and the Court finds the arbitration agreements to be compatible.*

In deciding whether to consolidate, the Court may take into account any circumstances it considers to be relevant, including whether one or more arbitrators have been confirmed or appointed in more than one of the arbitrations and, if so, whether the same or different persons have been confirmed or appointed.

When arbitrations are consolidated, they shall be consolidated into the arbitration that commenced first, unless otherwise agreed by all parties.

Samenvoeging van arbitrale gedingen door de voorzieningenrechter is in Nederland op de voet van art. 1046 Rv mogelijk sinds 1986. Het ICC-Arbitragereglement kende voorheen weliswaar een institutionele regeling (Art. 4 lid 6) voor de samenvoeging van meerdere arbitrageprocedures, maar op basis daarvan kwam samenvoeging in de praktijk nauwelijks voor omdat aan vier strenge

voorwaarden moest worden voldaan: 1. de rechtsverhoudingen moesten verband houden met elkaar; 2. de partijen bij iedere arbitrage moesten identiek zijn; 3. een partij bij een van de arbitrages moest de samenvoeging verzoeken; en 4. samenvoeging moest plaatshebben vóór ondertekening en goedkeuring van de *Terms of Reference*. Omdat in de praktijk slechts zelden aan alle vier voorwaarden tegelijk kan worden voldaan, is met het oog op het streven naar efficiëntie en transparantie daarin verandering gebracht in het nieuwe reglement.

Op grond van het herziene Art. 10 kan de ICC Court op verzoek van een of meerdere partijen besluiten een of meerdere aanhangige ICC-arbitrages samen te voegen. Daartoe zal de ICC court overgaan indien a. alle procespartijen daarmee instemmen; of b. indien alle vorderingen onder dezelfde arbitrageovereenkomst vallen; of c. indien ondanks dat de vorderingen onder verschillende arbitrageovereenkomsten zijn ingesteld, dezelfde partijen partij zijn bij de arbitrages, de vorderingen dezelfde rechtsverhouding betreffen en de ICC Court overtuigd is dat de arbitrageovereenkomsten compatibel zijn. Het cumulatieve karakter van de voorwaarden onder het oude Art. 4 lid 6 is in het nieuwe artikel vervangen door drie op zichzelf staande alternatieve voorwaarden. Als aan één van die voorwaarden is voldaan kan de ICC Court in beginsel reeds tot samenvoeging overgaan.

Ingevolge Art. 10 neemt de ICC Court alvorens te besluiten op een samenvoegingsverzoek alle relevante omstandigheden in overweging, waaronder of een of meerdere arbiters benoemd of bevestigd zijn in de desbetreffende arbitrages, en zo ja, of dezelfde of verschillende personen benoemd of bevestigd zijn in de desbetreffende arbitrages.

Indien de ICC Court besluit tot samenvoeging van twee of meer ICC-arbitrages, wordt de samengevoegde arbitrage voortgezet in de arbitrage die als eerste is aangevangen, tenzij partijen anders overeenkomen. Ook al is, staat, dat niet met zo veel woorden in Art. 10, moet ervan worden uitgegaan dat de samengevoegde arbitrage dan ook wordt voortgezet ten overstaan van het scheidsgerecht in de eerste arbitrage, voor zover dat scheidsgerecht reeds was samengesteld. Overigens vermeldt het nieuwe ICC-Arbitragereglement niets over de afhandeling van de arbitragekosten van de verschillende arbitrageprocedures.

Art. 11 – General Provisions

1. *Every arbitrator must be and remain impartial and independent of the parties involved in the arbitration.*
  2. *Before appointment or confirmation, a prospective arbitrator shall sign a statement of acceptance, availability, impartiality and independence. The prospective arbitrator shall disclose in writing to the Secretariat any facts or circumstances which might be of such a nature as to call into question the arbitrator's independence in the eyes of the parties, as well as any circumstances that could give rise to reasonable doubts as to the arbitrator's impartiality. The Secretariat shall provide such information to the parties in writing and fix a time limit for any comments from them.*
  3. *An arbitrator shall immediately disclose in writing to the Secretariat and to the parties any facts or circumstances of a similar nature to those referred to in Article 11(2) concerning the arbitrator's impartiality or independence which may arise during the arbitration.*
- (...)

Een andere ICC-praktijk die in het nieuwe reglement is gecodificeerd, betreft de procedure die voorafgaat aan de benoeming van arbiters. In het verleden werd kandidaten gevraagd, voordat zij een benoeming als arbiter aanvaardden, een zogenaamde *Statement of Independence and*

Acceptance te tekenen. In die verklaring bevestigden arbiters onafhankelijk te zijn van partijen en maakten zij eventueel melding van feiten en omstandigheden die in de ogen van partijen vragen zouden kunnen doen rijzen omtrent hun onafhankelijkheid (de zogenaamde *disclosure*).

In de afgelopen jaren is in toenemende mate nadruk gelegd op onafhankelijkheid en onpartijdigheid van arbiters, hetgeen mede een gevolg is van de algemene aanvaarding in de internationale arbitragepraktijk van de *IBA Guidelines on Conflicts of Interest in International Arbitration*.²¹ De plicht van arbiters om naast onafhankelijk ook onpartijdig te zijn en dat gedurende de gehele arbitrage te blijven, is thans vastgelegd in Art. 11 lid 1 en 2 herziene ICC-Arbitragereglement. De overeenkomstige uitbreiding van de *disclosure* verplichting van arbiters, is thans verankerd in Art. 13 lid 2²² en aan de wrakingsregeling van Art. 14 lid 1 ICC-Arbitragereglement 2012, is thans een gebrek aan onpartijdigheid als wrakingsgrond toegevoegd.

In het kader van het streven naar efficiëntie van de arbitrale rechtspleging vraagt de ICC sinds medio 2009, kandidaat-arbiters die zijn genomineerd voor benoeming in een ICC-arbitrage, aan te geven of zij niet alleen onafhankelijk maar ook onpartijdig zijn, en – teneinde vast te stellen of kandidaat-arbiters wel voldoende tijd beschikbaar hebben om de arbitrage voortvarend af te handelen – moeten arbiters thans aangeven hoeveel andere arbitrages zij op dat moment in behandeling hebben in de hoedanigheid van co-arbiter, unus arbiter of voorzitter en advocaat. Aanvankelijk stuitte het nieuwe beschikbaarheids criterium op verzet van een aantal drukbezette en veel gevraagde arbiters maar na brede steun van deze maatregel vanuit de hoek van de bedrijfsmatige gebruikers van ICC-arbitrage, lijkt het verzet te zijn gestaakt en verstrekken kandidaat-arbiters de gevraagde informatie omtrent hun beschikbaarheid zonder verdere omstuit. Daarom is de *Statement of Acceptance and Independence* omgedoopt tot een *Statement of Acceptance, Availability and Independence*.

Art. 13 – Appointment and Confirmation of the Arbitrators

(...)

4. *The Court may also appoint directly to act as arbitrator any person whom it regards as suitable where:*
  - a) *one or more of the parties is a state or claims to be a state entity; or*
  - b) *the Court considers that it would be appropriate to appoint an arbitrator from a country or territory where there is no National Committee or Group; or*
  - c) *the President certifies to the Court that circumstances exist which, in the President's opinion, make a direct appointment necessary and appropriate.*

(...)

De benoeming en bevestiging van arbiters is op hoofdlijnen gelijk gebleven aan de procedure van het oude Art. 9, maar aan de traditionale benoemings- en bevestigingswijze is wel een belangrijke nieuwe benoemingswijze toegevoegd, te weten de rechtstreekse benoeming door de ICC Court. Deze

---

²¹ De in 2004 vastgestelde *IBA Guidelines on Conflicts of Interest in International Arbitration* zijn te raadplegen op www.ibanet.org.

²² Art. 13 lid 2 ICC-Arbitragereglement 2012: *“The Secretary General may confirm as co -arbitrators, sole arbitrators and presidents of arbitral tribunals persons nominated by the parties or pursuant to their particular agreements, provided that the statement they have submitted contains no qualification regarding impartiality or independence or that a qualified statement regarding impartiality or independence has not given rise to objections. Such confirmation shall be reported to the Court at its next session. If the Secretary General considers that a co-arbitrator, sole arbitrator or president of an arbitral tribunal should not be confirmed, the matter shall be submitted to the Court.”*

nieuwe bepaling vormt eveneens een codificatie van een praktijk die binnen de ICC al geruime tijd bestond. De ICC Court kan op grond van het nieuwe Art. 13 lid 4 ICC-Arbitragereglement overgaan tot rechtstreekse benoeming van een persoon die de Court geschikt acht indien a. een of meer partijen een staat is of een staatsorgaan stelt te zijn; b. de Court meent dat een arbiter zou moeten worden benoemd uit een land of territoir waar de ICC geen nationaal comité of groep heeft; of c. de voorzitter van de ICC Court bevestigt dat omstandigheden bestaan die zijns inziens aanleiding geven tot een directe benoeming, dan wel een rechtstreekse benoeming rechtvaardigen.

Omdat niet alle landen over een ICC nationaal comité beschikken en omdat niet alle ICC nationale comités altijd in staat blijken om binnen de daartoe gestelde termijn (meestal tien dagen) een geschikte kandidaat-arbiter voor te stellen, was toevoeging van de rechtstreekse benoemingsmethode noodzakelijk teneinde te verzekeren dat in elke arbitrage – hoe complex ook – arbiters worden benoemd die over het juiste ervaringsniveau beschikken om het desbetreffende geschil snel, doelmatig en zorgvuldig te beslechten. Zoals in het vorenstaande reeds aan de orde kwam, en in sub a. tot uitdrukking is gebracht, wordt de mogelijkheid van de rechtstreekse benoeming door de ICC Court in het bijzonder van belang geacht in arbitrages waarbij staten en/of staatsorganen zijn betrokken.

Art. 22 – Conduct of the Arbitration

- 1. The arbitral tribunal and the parties shall make every effort to conduct the arbitration in an expeditious and cost-effective manner, having regard to the complexity and value of the dispute.*
- 2. In order to ensure effective case management, the arbitral tribunal, after consulting the parties, may adopt such procedural measures as it considers appropriate, provided that they are not contrary to any agreement of the parties.*
- 3. Upon the request of any party, the arbitral tribunal may make orders concerning the confidentiality of the arbitration proceedings or of any other matters in connection with the arbitration and may take measures for protecting trade secrets and confidential information.*
- 4. In all cases, the arbitral tribunal shall act fairly and impartially and ensure that each party has a reasonable opportunity to present its case.*
- 5. The parties undertake to comply with any order made by the arbitral tribunal.*

Voorheen bevatte Art. 15 lid 2 slechts een enkele bepaling die het scheidsgerecht verplichtte eerlijk en onpartijdig te handelen en zeker te stellen dat elke partij een redelijke gelegenheid kreeg om zijn zaak voor te brengen. Art. 22 voorziet thans in een gedetailleerdere regeling, waarvan de oude zinsnede van Art. 15 lid 2 nog steeds onderdeel uitmaakt in lid 4.

Lid 1 verplicht het scheidsgerecht alles in het werk te stellen om de arbitrage op kostenefficiënte en voortvarende wijze af te handelen, waarbij de complexiteit en het belang van het geschil in aanmerking genomen dienen te worden. Lid 2 geeft het scheidsgerecht de bevoegdheid en vrijheid om na overleg met partijen een gepaste procesorde vast te stellen en procedurele maatregelen te treffen, voor zover die niet strijdig zijn met enige daaromtrent tussen partijen gemaakte overeenkomst. In lid 3 is de algemene bepaling van het oude Art. 20 lid 7 met betrekking tot de bescherming van handelsgeheimen en vertrouwelijke informatie verwerkt. Thans kan een scheidsgerecht op verzoek van een van de partijen, een opdracht (*order*) uitvaardigen met betrekking tot de vertrouwelijkheid van de arbitrage of met betrekking tot enige andere aangelegenheid die verband houdt met de arbitrage, alsmede de bescherming van handelsgeheimen en vertrouwelijke

informatie. In tegenstelling tot andere arbitragereglementen²³ is het uitgangspunt onder het ICC-reglement dat een ICC-arbitrage niet *per se* vertrouwelijk van aard is, maar dat het scheidsgerecht, op verzoek van een of meerdere partijen, aan alle bij de arbitrage betrokken personen en partijen een geheimhoudingsverplichting kan opleggen in de vorm van een zogenaamde *confidentiality order*. Lid 4 verplicht het scheidsgerecht, zoals in het vorenstaande reeds aan de orde kwam, eerlijk en onpartijdig te handelen en zeker te stellen dat elke partij een redelijke gelegenheid krijgt om zijn zaak voor te brengen. Tot slot, verplicht lid 5 elke partij een *order* van het scheidsgerecht na te leven. Omdat door verwijzing naar het ICC-Arbitragereglement, dat reglement moet worden aangemerkt als een (onderdeel van de arbitrage)overeenkomst tussen partijen²⁴, kan niet-nakoming van de *order* door een van de partijen op grond van Art. 22 lid 5 herziene ICC-Arbitragereglement gekwalificeerd worden als tekortkoming in de nakoming van een verbintenis. De praktijk zal moeten uitwijzen of deze bepaling de noodzakelijke ‘tanden’ geeft aan het fenomeen van de *order* van een scheidsgerecht, waarvan voorheen de naleving op geen enkele wijze kon worden afgedwongen. Deze bepalingen houden in belangrijke mate verband met Art. 24 herziene ICC-Arbitragereglement.

Art. 23 – Terms of Reference

De bestaande regeling omtrent de *Terms of Reference* blijft geheel in stand en is alleen aangevuld voor wat betreft de uitgebreidere informatie die eiser en gedaagde/eiser in reconventie bij respectievelijk arbitrageaanvraag en antwoord/reconventionele vordering dienen te verstrekken. Zie de hiervoor aangehaalde wijzigingen in Art. 4 en 5.

Art. 24 – Case Management Conference and Procedural Timetable

1. *When drawing up the Terms of Reference or as soon as possible thereafter, the arbitral tribunal shall convene a case management conference to consult the parties on procedural measures that may be adopted pursuant to Article 22(2). Such measures may include one or more of the case management techniques described in Appendix IV.*
2. *During or following such conference, the arbitral tribunal shall establish the procedural timetable that it intends to follow for the conduct of the arbitration. The procedural timetable and any modifications thereto shall be communicated to the Court and the parties.*
3. *To ensure continued effective case management, the arbitral tribunal, after consulting the parties by means of a further case management conference or otherwise, may adopt further procedural measures or modify the procedural timetable.*
4. *Case management conferences may be conducted through a meeting in person, by video conference, telephone or similar means of communication. In the absence of an agreement of the parties, the arbitral tribunal shall determine the means by which the conference will be conducted. The arbitral tribunal may request the parties to submit case management proposals in advance of a case management conference and may request the attendance at any case management conference of the parties in person or through an internal representative.*

Sinds jaar en dag is het goed gebruik in ICC-arbitrage dat voorafgaand aan de ondertekening van de *Terms of Reference* overleg plaatsvindt tussen partijen en arbiters over de vast te stellen procesorde en alle andere procedurele aangelegenheden, maar niets in het oude reglement verplichtte een

---

²³ Vgl. Art. 55 lid 1 NAI-Arbitragereglement; Art. 30.1 LCIA-Arbitration Rules; Art. 43(1) Swiss Rules of International Arbitration.

²⁴ G.J. Meijer, ‘Overeenkomst tot arbitrage’, *Serie Burgerlijk Proces & Praktijk*, Kluwer 2011, p. 172-177 en p. 212-215.

scheidsgerecht of partijen om dat ook daadwerkelijk te doen. In het nieuwe Art. 24 is dit goede gebruik, dat bijdraagt aan een beter en efficiënter procesverloop, gecodificeerd.

Lid 1 verplicht arbiters en partijen om voorafgaand aan de ondertekening van de *Terms of Reference* of zo spoedig mogelijk daarna, een *case management conference* te houden. In de laatste zin van lid 1 wordt verwezen naar de *case management* technieken die zijn neergelegd in de nieuwe Appendix IV ICC-Arbitragereglement 2012. Appendix IV suggereert het gebruik van bepaalde *case management* technieken die kunnen bijdragen aan een tijd- en kostenefficiënte behandeling van een geschil: a. het opdelen van de procedure in verschillende fasen (bijv. jurisdictie, aansprakelijkheid, kwantificatie van schade); b. het identificeren van geschilpunten waarover partijen wellicht overeenstemming zouden kunnen bereiken; c. het identificeren van geschilpunten die op basis van stukken en zonder mondelinge behandeling kunnen worden afgedaan; d. het bevelen van overlegging van stukken; e. het beperken van de lengte en reikwijdte van getuigenverklaringen tot hoofdpunten; f. het gebruik van telefoon en videoconferenties voor procedurele en andere zittingen waarbij verschijning in persoon niet essentieel is; g. de organisatie van een *pre-hearing conference* ter voorbereiding op de mondelinge behandeling; en h. de bevordering van schikkingsmogelijkheden. Tot slot wordt verwezen naar de ICC-publicatie *Techniques for Controlling Time and Costs in Arbitration*.

De in lid 2 gedefinieerde doelstelling van een dergelijke *case management conference*, die ingevolge lid 4 in persoon, per videoconferentie, per telefonische conferentie of via soortgelijke communicatiemiddelen kan worden gehouden, is de bespreking van de procesorde en de vaststelling van eventueel ingevolge Art. 22 te nemen procedurele maatregelen. Lid 3 voorziet in de bevoegdheid van het scheidsgerecht om ten behoeve van een efficiënte procesgang ook in de loop van de arbitrage na overleg met partijen, verdere proceduremaatregelen te treffen of de procesorde aan te passen.

Art. 27 – Closing of the Proceedings and Date for Submission of Draft Awards

As soon as possible after the last hearing concerning matters to be decided in an award or the filing of the last authorized submissions concerning such matters, whichever is later, the arbitral tribunal shall:

- a) declare the proceedings closed with respect to the matters to be decided in the award; and*
- b) inform the Secretariat and the parties of the date by which it expects to submit its draft award to the Court for approval pursuant to Article 33.*

After the proceedings are closed, no further submission or argument may be made, or evidence produced, with respect to the matters to be decided in the award, unless requested or authorized by the arbitral tribunal.

Het nieuwe Art. 27 behelst een herziene versie van de bepaling die ziet op de formele sluiting van de arbitrageprocedure, welke in het oude ICC-Arbitragereglement in Art. 22 lid 2 was geregeld. Op grond van de herziene regeling dient het scheidsgerecht de procedure zo spoedig mogelijk te sluiten na de zitting of na het verstrijken van de laatste deadline voor de indiening van conclusies of nadere bewijsstukken. Tegelijkertijd met de sluiting van de procedure moet het scheidsgerecht het ICC Secretariaat een indicatie geven van wanneer het scheidsgerecht voornemens is het conceptvonnis aan de ICC Court te sturen ten behoeve van de zogenaamde *scrutiny* door de ICC Court.

Art. 28 – Conservatory and Interim Measures

Het oude Art. 23 met betrekking tot conservatoire en voorlopige maatregelen is ongewijzigd overgenomen in Art. 28 ICC-Arbitragereglement 2012.

Art. 29 – Emergency Arbitrator

1. *A party that needs urgent interim or conservatory measures that cannot await the constitution of an arbitral tribunal (“Emergency Measures”) may make an application for such measures pursuant to the Emergency Arbitrator Rules in Appendix V. Any such application shall be accepted only if it is received by the Secretariat prior to the transmission of the file to the arbitral tribunal pursuant to Article 16 and irrespective of whether the party making the application has already submitted its Request for Arbitration.*
2. *The emergency arbitrator’s decision shall take the form of an order. The parties undertake to comply with any order made by the emergency arbitrator.*
3. *The emergency arbitrator’s order shall not bind the arbitral tribunal with respect to any question, issue or dispute determined in the order. The arbitral tribunal may modify, terminate or annul the order or any modification thereto made by the emergency arbitrator.*
4. *The arbitral tribunal shall decide upon any party’s requests or claims related to the emergency arbitrator proceedings, including the reallocation of the costs of such proceedings and any claims arising out of or in connection with the compliance or noncompliance with the order.*
5. *Articles 29(1)–29(4) and the Emergency Arbitrator Rules set forth in Appendix V (collectively the “Emergency Arbitrator Provisions”) shall apply only to parties that are either signatories of the arbitration agreement under the Rules that is relied upon for the application or successors to such signatories.*
6. *The Emergency Arbitrator Provisions shall not apply if:*
  - a) *the arbitration agreement under the Rules was concluded before the date on which the Rules came into force;*
  - b) *the parties have agreed to opt out of the Emergency Arbitrator Provisions; or*
  - c) *the parties have agreed to another pre-arbitral procedure that provides for the granting of conservatory, interim or similar measures.*
7. *The Emergency Arbitrator Provisions are not intended to prevent any party from seeking urgent interim or conservatory measures from a competent judicial authority at any time prior to making an application for such measures, and in appropriate circumstances even thereafter, pursuant to the Rules. Any application for such measures from a competent judicial authority shall not be deemed to be an infringement or a waiver of the arbitration agreement. Any such application and any measures taken by the judicial authority must be notified without delay to the Secretariat.*

Maar het stadium waarin en de wijze waarop conservatoire en voorlopige maatregelen kunnen worden verkregen is op ingrijpende wijze uitgebreid in het herziene ICC-Arbitragereglement met de invoering van de zogenaamde *Emergency Arbitrator*-regeling in Art. 29.

De regeling van Art. 29 ICC-Arbitragereglement 2012, dient te worden gelezen in samenhang met Appendix V van het herziene reglement dat de *Emergency Arbitrator Rules* behelst.

Ingevolge het bepaalde in Art. 29 lid 1 kan in beginsel iedere partij die een urgent belang heeft bij een voorlopige of bewarende maatregel, en die de samenstelling van het scheidsgerecht ten gronde niet kan afwachten, een verzoek (een zogenaamde *Application*) indienen voor dergelijke

voorzieningen op grond van de *Emergency Arbitrator Rules*. Lid 5 bepaalt dat de *Emergency Arbitrator*-regeling alleen toepassing vindt tussen partijen die de arbitrageovereenkomst hebben ondertekend, dan wel hun rechtsopvolgers. Deze bepaling beoogt lastige discussies over de reikwijdte van de arbitrageovereenkomst buiten de spoedprocedure onder de *Emergency Arbitrator*-regeling te houden omdat het beperkte procedurele debat dat in dat kader wordt gevoerd, zich daartoe niet leent. Bovendien is de *Emergency Arbitrator*-regeling ingevolge lid 6 niet van toepassing indien a. de arbitrageovereenkomst die voorziet in ICC-arbitrage is gesloten vóór de inwerkingtreding van het herziene ICC-Arbitragereglement, dat wil zeggen vóór 1 januari 2012 (toen de *Emergency Arbitrator*-regeling nog geen deel uitmaakte van het ICC-Arbitragereglement); of b. partijen zijn overeengekomen af te zien van de *Emergency Arbitrator*-regeling (een zogenaamde *opt-out* in hun arbitrageovereenkomst gericht op uitsluiting van de *Emergency Arbitrator*-regeling); of c. partijen zijn overeengekomen dat conservatoire en voorlopige maatregelen kunnen worden verkregen bij wege van een andere pre-arbitrale procedure (zoals bijv. de *ICC Rules for a Pre-Arbitral Referee Procedure* of een *dispute review board*).

Een *Application* wordt door het ICC Secretariaat uitsluitend in behandeling genomen zolang het dossier in de zaak ten gronde nog niet aan het scheidsgerecht ter hand is gesteld (zie Art. 16). Aldus kan na doorgeleiding van het arbitragegedossier aan het scheidsgerecht ten gronde geen conservatoire of voorlopige maatregel meer worden gevraagd onder de *Emergency Arbitrator*-regeling.²⁵ Zodra een arbitrage dat stadium heeft bereikt, kan een partij onder het ICC-Arbitragereglement op grond van Art. 28 ICC-Arbitragereglement het scheidsgerecht ten gronde verzoeken voorlopige of bewarende maatregelen te nemen. De gang naar de voorzieningenrechter blijft ingevolge het bepaalde in Art. 29 lid 7 ICC-Arbitragereglement te allen tijde mogelijk.²⁶ Indien partijen een dergelijke procedure voor een nationale voorzieningenrechter entameren, dienen ze daarvan melding te maken bij het ICC Secretariaat, evenals van de eventueel door die rechter getroffen maatregelen. Het ICC Secretariaat leidt deze informatie door aan het scheidsgerecht.²⁷

Indien de president van de ICC Court op grond van de *Application* meent dat *Emergency Arbitrator*-regeling van toepassing is, leidt het ICC Secretariaat de *Application* door naar de gedaagde. Indien de president van de ICC Court tot de slotsom komt dat de *Emergency Arbitrator*-regeling niet van toepassing is, wordt zowel de eisende partij als de gedaagde partij(en) van die beslissing op de hoogte gesteld en wordt aan de gedaagde partij(en) ter informatie een kopie van de *Application* gezonden.

In de gevallen waarin de president van de ICC Court besluit dat een procedure onder de *Emergency Arbitrator*-regeling zal plaatshebben, benoemt deze binnen twee dagen na ontvangst van de *Application* de *Emergency Arbitrator* (Appendix V, Art. 2 lid 1). De functie van deze 'urgentie arbiter' is in beginsel vergelijkbaar met die van de voorzieningenrechter. Het soort voorzieningen dat kan worden verzocht in het kader van een *Emergency Arbitrator*-procedure wordt omschreven als conservatoire maatregelen en voorlopige maatregelen. De vorm waarin de conservatoire of voorlopige voorzieningen door een *Emergency Arbitrator* kunnen worden getroffen, is een opdracht van het scheidsgerecht (een zogenaamde *order*, rt. 29 lid 2) en onderscheidt zich reeds om die reden van het Nederlandse arbitraal kort geding, dat resulteert in een arbitraal kortgedingvonnis.²⁸ Hoewel partijen zich ingevolge het bepaalde in rt. 29 lid 2 herziene ICC-Arbitragereglement verbinden tot

---

²⁵ Vgl. Art. 37 NAI-Arbitragereglement dat voorziet in de mogelijkheid van een arbitraal kort geding na benoeming van het scheidsgerecht ten gronde.

²⁶ Vgl. art. 1022 lid 2 Rv; Art. 42o NAI-Arbitragereglement.

²⁷ Deze meldingsplicht bestond reeds in het kader van de regeling die ziet op het treffen van conservatoire en voorlopige maatregelen door het scheidsgerecht ten gronde die voorheen in Art. 23 was geregeld en thans in Art. 28 is geregeld.

²⁸ Zie art. 1051 lid 3 Rv.

naleving van de *order* van de *Emergency Arbitrator*, kan naleving ervan niet worden afgedwongen door executie zoals dat wel kan met een Nederlands arbitraal kortgedingvonnis.²⁹ De toekomstige arbitragerechtspraak zal moeten uitwijzen wat voort soort voorzieningen door *Emergency Arbitrators* worden getroffen onder deze nieuwe regeling³⁰ en de arbitragepraktijk zal moeten uitwijzen in hoeverre partijen zich houden aan hun verplichting tot naleving van de *order* van een *Emergency Arbitrator*. Een belangrijke prikkel die waarschijnlijk zal bijdragen aan de naleving van de opdracht (*order*) van de *Emergency Arbitrator* door partijen is de bevoegdheid die in Art. 29 lid 4 is toebedeeld aan het scheidsgerecht ten gronde om bij de proceskostenveroordeling mee te wegen of partijen zich al dan niet hebben gehouden aan de conservatoire of voorlopige maatregelen die de *Emergency Arbitrator* heeft getroffen. Overigens bindt de beslissing van de *Emergency Arbitrator* het scheidsgerecht ten gronde op geen enkele wijze en prejudicieert het voorlopig oordeel van de *Emergency Arbitrator* op bepaalde geschilpunten niet het oordeel van het scheidsgerecht ten gronde op diezelfde geschilpunten (Art. 29 lid 3 eerste volzin). Gedurende de procedure ten gronde kan het scheidsgerecht de door de *Emergency Arbitrator* getroffen conservatoire of voorlopige maatregel wijzigen, beëindigen of ongedaan maken (Art. 29 lid 3 tweede volzin).

Het tijdsbestek waarin conservatoire en voorlopige maatregelen verkrijgbaar zijn in een *Emergency Arbitrator*-procedure is indrukwekkend. Benoeming van de *Emergency Arbitrator* en notificatie aan de gedaagde partij(en) vinden plaats binnen twee dagen na ontvangst van de *Application* door het ICC Secretariaat (Appendix V, Art. 2 lid 1). Een eventuele wrakingsactie dient binnen drie dagen na benoeming van de *Emergency Arbitrator* te geschieden (Appendix V, Art. 3 lid 1). Voor zover nog geen arbitrage ten gronde aanhangig was ten tijde van de indiening van de *Application*, dient de bodemarbitrage aanhangig te worden gemaakt binnen tien dagen na ontvangst van de *Application* door het ICC Secretariaat (Appendix V, Art. 1 lid 6). De *Emergency Arbitrator* dient binnen 15 dagen nadat het dossier ter hand is gesteld te beslissen op het verzoek om conservatoire en/of voorlopige maatregelen (Appendix V, Art. 6 lid 4). Aldus heeft de eisende partij binnen 18 dagen na de *Application* een beslissing op het verzoek om conservatoire en/of voorlopige maatregelen.

De kosten van een *Emergency Arbitrator*-procedure zijn navenant. Bij indiening van de *Application* dient de partij die de conservatoire en/of voorlopige maatregelen verzoekt onmiddellijk een bedrag ad \$ 40.000 te betalen, waarvan \$ 10.000 zijn bestemd ter dekking van de administratiekosten van de ICC en \$ 30.000 ter dekking van het honorarium en de kosten van de *Emergency Arbitrator* (Appendix V, Art. 7 lid 1). Zolang het bedrag van \$ 40.000 niet op de rekening van de ICC staat, wordt de *Application* niet aan de wederpartij(en) genotificeerd en loopt de procedure vertraging op. Indien de aard van de zaak of de complexiteit ervan noopt tot een verhoging van het honorarium van de arbiter of de administratiekosten van de ICC, kan de president van de ICC Court te allen tijde besluiten vorenstaande bedragen te verhogen. Indien de eisende partij de verhoging niet binnen de daartoe gestelde termijn betaalt, wordt de *Application* ingevolge het bepaalde in Appendix V, Art. 7 lid 2 als ingetrokken beschouwd.

Art. 35 – Correction and Interpretation of the Award; Remission of Awards

4. *Where a court remits an award to the arbitral tribunal, the provisions of Articles 31, 33, 34 and this Article 35 shall apply mutatis mutandis to any addendum or award made pursuant to the terms of such remission. The Court may take any steps as may be necessary to enable the arbitral tribunal to comply with the terms of such remission and may fix an advance to cover*

---

²⁹ Vgl. art. 1051 lid 3 Rv; Art. 37 lid 5 en Art. 421 lid 1 NAI-Arbitragereglement.

³⁰ Gelet op de contractuele grondslag van een arbitrageprocedure en dus ook van een *Emergency Arbitrator*-procedure, kan de *Emergency Arbitrator* geen verlov verlenen tot beslaglegging zoals de voorzieningenrechter dat kan.

any additional fees and expenses of the arbitral tribunal and any additional ICC administrative expenses.

(...)

Aan het artikel dat de regeling voor correctie en uitleg van arbitrale vonnissen bevat, is een regeling toegevoegd voor arbitrale vonnissen die in het kader van een vernietigingsactie door de bevoegde vernietigingsrechter weer worden terugverwezen naar het scheidsgerecht. In Nederland is het resultaat van de vernietiging van een arbitraal vonnis in de eerste plaats dat het arbitraal vonnis niet langer bestaat en in de tweede plaats dat de arbitrageovereenkomst partijen niet langer bindt, waardoor de bevoegdheid van de overheidsrechter herleeft.³¹ Aldus kunnen partijen vele jaren procederen en substantiële arbitrage- en advocatenkosten kwijt zijn na de vernietiging van een arbitraal vonnis, als gevolg waarvan ze weer terug bij af zijn. Om onnodige tijd- en geldverspilling te voorkomen, kent een aantal belangrijke arbitragejurisdicties zoals Engeland³², Zweden³³, Zwitserland³⁴ en bepaalde staten van de Verenigde Staten (zoals Ohio, Florida en North Carolina) de figuur van de terugverwijzing (*remission*) naar het scheidsgerecht.³⁵ In voorkomende gevallen kan de vernietigingsrechter de vernietiging aanhouden en de zaak terugverwijzen naar het scheidsgerecht onder aanduiding van de gebreken die het arbitrale vonnis aan vernietiging blootstellen. Met behulp van de vingerwijzingen van de vernietigingsrechter dient het scheidsgerecht het arbitrale vonnis binnen een door de vernietigingsrechter te stellen termijn te herzien zodat het arbitrale vonnis niet langer voor vernietiging vatbaar is.³⁶ De idee is dat herziening van een arbitraal vonnis door hetzelfde scheidsgerecht efficiënter is dan een geheel nieuwe behandeling bij de overheidsrechter, of – zoals in sommige andere jurisdicties het geval is – ten overstaan van een nieuw arbitraal scheidsgerecht. Bovendien draagt de figuur van de *remission* bij aan een terughoudendere toepassing van het rechtsmiddel van vernietiging als ultieme remedie. In dat kader is in het herziene ICC-Arbitragereglement een specifieke bepaling opgenomen die terugverwijzing door een vernietigingsrechter naar een ICC-scheidsgerecht faciliteert.

Art. 36 – Advance to Cover the Costs of the Arbitration

Art. 36 ICC-Arbitragereglement is aangepast zodat afzonderlijke voorschotten kunnen worden gevraagd die zien op de principale vorderingen en de reconventionele vorderingen, alsmede in het geval van meerpakten kunnen worden opgesplitst naar het aandeel dat de desbetreffende partij in de vorderingen of tegenvorderingen heeft.

Art. 37 – Decision as to the Costs of the Arbitration

5. In making decisions as to costs, the arbitral tribunal may take into account such circumstances as it considers relevant, including the extent to which each party has conducted the arbitration in an expeditious and cost-effective manner.

(...)

Art. 37 regelt de verdeling van en de veroordeling in de arbitragekosten. In de praktijk hielden ICC-arbiters al vaak rekening met het procedurele gedrag van partijen tijdens de arbitrage, waarbij onnodig obstructief gedrag wordt gesanctioneerd met een hoger aandeel in de veroordeling in de

³¹ Art. 1065 lid 1 jo. 1067 Rv.

³² Section 71(3) van de Engelse Arbitration Act 1996.

³³ Section 35 van de Zweedse Arbitration Act 1999.

³⁴ Art. 395(2) Zwitserse Code de Procedure Civile 2011.

³⁵ Art. 34(4) UNCITRAL Model Law.

³⁶ Zie prof. mr. P. Sanders, 'Terugverwijzing – Remission', *TvA* 2003/3, p. 87-91 en prof. mr. P. Sanders, *Het Nederlands Arbitragerecht, national en international*, Deventer: Kluwer 2001, hoofdstuk VII.D.

arbitragekosten. Ook deze praktijk is thans gecodificeerd in Art. 37 lid 5 ICC-Arbitragereglement 2012.

Art. 40 – Limitation of Liability

Tot slot is de exoneratiebepaling in Art. 40 verder uitgebreid zodat daaronder naast arbiters, de ICC Court, de leden van de ICC Court, de werknemers van de ICC en de ICC nationale comités thans ook personen vallen die zijn benoemd door het scheidsgerecht (te denken valt aan getuigen-deskundigen of de secretaris van het scheidsgerecht) en de *emergency arbitrator*, alsmede de werknemers en vertegenwoordigers van nationale comités en groepen.

4. Slotwoord

Uit het vorenstaande blijkt dat het ICC-Arbitragereglement in belangrijke mate is gewijzigd en thans de *state of the art* in de internationale arbitragepraktijk weerspiegelt. Het herziene ICC-Arbitragereglement is met ingang van 1 januari 2012 in werking getreden en beheerst aldus, tenzij partijen expliciet de toepasselijkheid van een eerdere versie van het ICC-Arbitragereglement zijn overeengekomen, iedere ICC-arbitrage die na 1 januari 2012 aanhangig wordt gemaakt.

ICC Nederland en ICC België zijn thans doende met een vertaling van het nieuwe ICC-Arbitragereglement in het Nederlands. Naar verwachting zal medio 2012 de Nederlandse vertaling van het ICC-Arbitragereglement 2012 worden gepubliceerd.